

Коли перейменовують вулицю - дико зривають лейблу...

Ганна Синьоок

Коли перейменовують вулицю - дико зривають лейблу
з викривленого дерев'яного паркана,
хаотично вигризують з камінної стіни, мов пухлину з кістки,
вживлюючи у криву дірку надію...

Коли перейменовують вулицю - на юдин манір вирізають у яблуні сухожилля,
віроломно витинають пульсуюче серце,
і, подібно до Понтія Пілата, розкраюють навпіл хребет,
викладаючи його хрестом на ще живе коріння...

Коли перейменовують місто - роблять криваві надрізи на всіх його вулицях...
Пошрамовані дороги прогинаються зі скрипом і стогоном
під кожною людською ступнею,
стирають шкіру під собачими й котячими лапами...

Вкрите множинними глибокими подряпинами від пташиних кігтів,
Місто вірує, що зі зрілістю осені падуть сонцекльошем пір'їни
і прикриють його зболені рани від зимового ока.

/Ганна Синьоок, зі зб. "Меседжі кави й каменю"/